

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Fălești (jud. : R. Holban)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎN C H E I E R E

3 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Rețelele
Electrice de Distribuție Nord”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliev Nicolae
împotriva Societății pe Acțiuni ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la
anularea ordinelor de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului material și
moral, încasarea compensației bănești suplimentare în locul restabilirii la muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2019 prin care s-a
respins apelul declarat Societatea pe Acțiuni ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord”
și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 26 iunie 2019,

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2018, Vasiliev Nicolae s-a adresat în instanța de judecată, cu
cerere de chemare în judecată împotriva S.A. ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord”
cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului
material și moral, încasarea compensației bănești suplimentare în locul restabilirii la
muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, a activat în calitate
de șef-adjunct al Serviciului mecanizare și transport la S.A. ”Rețelele Electrice de
distribuție Nord”. Începând cu momentul angajării în cadrul S.A. ”RED-Nord”, a
respectat întotdeauna disciplina muncii, și-a îndeplinit conștiincios toate obligațiile
funcționale cu bună-credință, a dat dovadă de bună manifestare, a fost disciplinat și
ordonat la lucru, permanent a îndeplinit sarcinile conștiincios și în termen, a respectat
programul zilnic de muncă, niciodată nu au parvenit în privința sa careva plângeri, nu
i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

La 17 mai 2018, S.A. ”RED-Nord” a emis ordinul nr. 183, prin care i s-a
aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de ”mustrare” cu care a luat cunoștință la 13
iulie 2018.

Sancțiunea disciplinară a fost aplicată: ”în legătură cu nepregătirea mijloacelor
de transport ce aparțin S.A. ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord” pentru asigurare

obligatorie de răspundere civilă pentru anul 2018-2019 de către Serviciul mecanizare și transport și iresponsabilitate la organizarea și înaintarea actelor pentru licitație în vederea selectării asigurătorului pentru anul 2018-2019”.

Reclamantul a indicat că, nu este de acord cu ordinal nr. 183, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară, deoarece conform Fișei de post organizarea și înaintarea actelor pentru licitație în vederea selectării asigurătorului, nu era de competența sa.

Încălcărilor disciplinei muncii imputate prin ordinul de sancționare din 17 mai 2018 nu au fost confirmate prin careva circumstanțe concrete, angajatorul invocând doar o expunere abstractă a faptului existenței unor încălcări, ceea ce constituie dovada aplicării arbitrare și abuzive a sancțiunilor disciplinare, în ordinul nr. 183 din 17 mai 2018 fiind argumentat superficial motivul aplicării unei sancțiuni disciplinare.

Vasiliev Nicolae a reiterat că, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, a prezentat explicații privitor la asigurarea mijloacelor de transport, însă aceste explicații nu au fost luate în considerație la emiterea ordinului de sancționare. Ordinul nr. 183 din 17 mai 2018, privind sancționarea disciplinară, fiind emis contrar dispozițiilor art. 201-210 din Codul muncii.

La 13 iulie 2018, directorul S.A. ”RED-Nord”, Valeriu Grumeza, a emis ordinul nr. 249 ”privind concedierea salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii”, potrivit căruia a fost desfăcut contractul individual de muncă cu reclamantul Vasiliev Nicolae din 13 iulie 2018, în legătură cu încălcarea gravă a obligațiilor de muncă, conform art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii.

Indică reclamantul că potrivit ordinului de concediere, sancțiunea disciplinară a fost aplicată pentru faptul că: ”în data de 3 mai 2018, Nicolae Vasiliev, șef adjunct al Serviciului mecanizare și transport i-a înaintat spre semnare directorului general interimar S.A. ”RED-Nord” Valeriu Grumeza un șir de contracte (în număr de 46) de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă.

Prin aceasta, Nicolae Vasiliev a ignorat faptul că S.A. ”RED-Nord” a încheiat, ca urmare a procedurii de achiziții, un contract cu nr. 010/2017 din 24 mai 2017 cu Compania de Asigurări ”Galas” S.A., în care era specificată lista mijloacelor de transport care nu erau prevăzute în anexa la contractul nr. 010/2017 și în privința lor nu a fost organizat concursul pentru selectarea asigurătorului.

În baza conturilor de plată, vizate de Nicolae Vasiliev, S.A. ”RED-Nord” a efectuat achitări nejustificate în folosul Companiei ”Galas” S.A. în sumă de 43 193,98 lei, în acest fel aducând un prejudiciu societății.

Ulterior, în data de 7 mai 2018, în mod repetat și intenționat, Nicolae Vasiliev a înaintat spre semnare directorului general interimar conturi de plată în sumă de 88887,08 lei”.

Reclamantul consideră că ordinul de concediere este ilegal, deoarece pentru aceeași faptă a fost sancționat de două ori, odată prin ordinul nr. 183 din 17 mai 2018 și altă dată prin ordinul nr. 249 din 13 iulie 2018, cu toate că nu se admite aplicarea a două sancțiuni disciplinare pentru una și aceeași abatere disciplinară.

Astfel, S.A. ”RED-Nord” artificial a emis două ordine de sancționare în privința unei presupuse abateri disciplinare din aceeași perioadă.

Reclamantul a menționat că, a executat ordinul verbal al directorului adjunct al S.A. ”RED-Nord” și al contabilului șef, potrivit căruia i s-a indicat să pregătească

actele pentru asigurare, la Compania de Asigurări "Galas" S.A., deoarece cu această Companie existau relații contractuale.

Cu referire la faptul că, la 3 mai 2018, activând în funcția de șef adjunct al Serviciului mecanizare și transport i-a înaintat spre semnare directorului general interimar S.A. "RED-Nord" dlui Valeriu Grumeza un șir de contracte de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, iar prin aceasta, a ignorat faptul că S.A. "RED-Nord" a încheiat, ca urmare a procedurii de achiziții, un contract la 24 mai 2017 cu Compania de Asigurări "Galas" S.A., în care era specificată lista mijloacelor de transport care nu erau prevăzute în anexa la contractul nr. 010/2017 și în privința lor nu a fost organizat concursul pentru selectarea asigurătorului.", menționează că era de obligațiunea directorului general să verifice acest fapt, or, conform fișei sale de post, această obligațiune nu este inclusă.

Referitor la faptul că: în baza conturilor de plată, vizate de Nicolae Vasilev, S.A. "RED-Nord" a efectuat achitări nejustificate în folosul Companiei "Galas" S.A. în sumă de 43 193,98 lei", reclamantul a remarcat că, aceste conturi nu au fost vizate de el, dar de o altă persoană.

Ce ține de faptul că, la 7 mai 2018, în mod repetat și intenționat, Nicolae Vasilev a înaintat spre semnare directorului general interimar conturi de plată în sumă de 88887,08 lei", a menționat că acele ordine el le-a prezentat după ce la data de 3 mai 2018 directorul general a semnat contractele de asigurare.

Pe contul de plată a aplicat semnătura pentru confirmarea faptului că mijloacele de transport indicate în cont aparțin S.A. "RED-Nord" după numărul de înmatriculare și că acestea trebuiau asigurate.

Cu referire la indicarea în ordinul de concediere a art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii, menționează reclamantul că, el a fost angajat în funcția de șef-adjunct al Serviciului mecanizare și transport din cadrul S.A. "RED-Nord", fără dreptul de a semna acte de dispoziție, motiv din care de către el nu a fost cauzat un prejudiciu material mărimea căruia ar fi depășit cinci salarii medii lunare prognozate pe economie (art. 211/1 lit. h) Codul muncii, iar alte acțiuni prevăzute de art. 211/1 lit. a)-g) din Codul muncii, nu au fost invocate în ordin.

Reclamantul a indicat că, responsabil de cauzarea unui prejudiciu în acest caz poate fi doar persoana care a semnat nemijlocit contractele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto și persoana care a semnat ordinele de plată. Din ordinul de concediere nu rezultă care acțiuni efectuate de el au cauzat prejudiciu material, mărimea căruia depășește cinci salarii medii lunare pe economie.

Referitor la argumentul că "a admis o încălcare gravă a obligațiilor de muncă, a dat dovadă de iresponsabilitate în organizarea procesului de perfectare a contractelor de asigurare, a încălcat disciplina muncii în unitate și regulamentul intern al S.A. "RED-Nord", a indicat că, aceste încălcări au fost invocate în mod general și abstract, or, angajatorul a avut obligația să dezvăluie aceste încălcări și să indice căror reguli de comportare nu s-a subordonat el, și care punct din Regulamentul intern a fost încălcat de către el (art. 201 Codul muncii) și prin urmare, ordinul de concediere se caracterizează prin imprecizii cu privire la datele esențiale ale situației de fapt.

Reclamantul consideră că, ordinul privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere este ilegal, deoarece a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite în art. 206, 208, 210 și 211/1 Codul muncii.

Consideră reclamantul că, prin emiterea neîntemeiată și ilegală a ordinelor de sancționare disciplinară, S.A. "RED-Nord" i-a cauzat în mod repetat suferințe de ordin psihic sub formă de neliniște sufletească, frustrare și anxietate (prejudiciu moral), care la fel urmează a fi compensat prin echivalent bănesc.

Prin cererea de concretizare și completare a pretențiilor reclamantul a solicitat ca instanța să aplice în prezenta cauză prevederile art. 90 alin. (4) Codul muncii și să dispună, în locul restabilirii lui la muncă, încasarea de la S.A. "RED-Nord" în beneficiul lui a compensației suplimentare în mărime de 6 salarii medii lunare, ceea ce constituie 126 690 lei (21 115 lei x 6 salarii = 126 690 lei). Cuantumul salariului mediu lunar primit de reclamantul Vasiliev Nicolae se confirmă prin adeverința cu nr. SP04/445 din 03.04.2019, eliberată de S.A. "RED-Nord".

În final reclamantul Vasiliev Nicolae a solicitat anularea ordinului directorului S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord", Valeriu Grumeza, nr. 183 din 17 mai 2018 "cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare", în partea în care în privința lui Vasiliev Nicolae a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare, ca fiind ilegal, de la data emiterii acestuia;

- anularea ordinului directorului S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord", Valeriu Grumeza, nr. 249 din 13 iulie 2018 "privind concedierea disciplinară a salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii", ca fiind ilegal, de la data emiterii acestuia;

- în locul restabilirii la muncă a încasa de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul lui Vasiliev Nicolae a compensației suplimentare în mărime de 6 (șase) salarii medii lunare, ceea ce constituie suma de 126 690 lei (21 115 x 6 salarii = 126 690 lei);

- încasarea de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul lui Vasiliev Nicolae a prejudiciului material, ce constă în despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă ca urmare a emiterii ordinului directorului S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord", Valeriu Grumeza, nr. 249 din 13 iulie 2018 "privind concedierea disciplinară a salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii", începând cu data de 13 iulie 2018 și până la data emiterii hotărârii judecătorești, reieșind din mărimea salariului mediu lunar de 21 115 lei;

- încasarea de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul lui Vasiliev Nicolae a compensației bănești pentru prejudiciul moral cauzat prin concediere ilegală, în mărime de 50000 lei;

- încasarea de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul lui Vasiliev Nicolae a sumei de 2 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 26 iunie 2019, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliev Nicolae împotriva S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord", cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului material și moral, încasarea compensației bănești suplimentare în locul restabilirii la muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a anulat ordinul directorului S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord", Valeriu Grumeza, nr. 183 din 17 mai 2018 cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare", în partea în care în privința lui Vasiliev Nicolae a fost aplicată

sanctiunea disciplinară sub formă de mustrare, ca fiind ilegal, de la data emiterii acestuia.

S-a anulat ordinul directorului S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord", Valeriu Grumeza, nr. 249 din 13 iulie 2018 privind concedierea disciplinară a salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii", ca fiind ilegal, de la data emiterii acestuia.

S-a încasat de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul lui Vasiliev Nicolae despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă ca urmare a emiterii ordinului directorului S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord", Valeriu Grumeza, nr. 249 din 13 iulie 2018 privind concedierea disciplinară a salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii", începând cu 13 iulie 2018 și până la data emiterii hotărârii judecătorești – 26 iunie 2019, în mărime de 239.943,13 (două sute treizeci și nouă mii nouă sute patruzeci și trei,13) lei.

S-a încasat de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul lui Vasiliev Nicolae compensația bănească pentru prejudiciul moral cauzat prin concediere ilegală, în mărime de 21115,00 (douăzeci și una mii una sută cincisprezece,00) lei.

În locul restabilirii la muncă a lui Vasiliev Nicolae, s-a încasat de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul lui Vasiliev Nicolae o compensație bănească suplimentară, conform art. 90 alin. (4) din Codul muncii, în mărime de 3 (trei) salarii medii lunare, ceea ce constituie suma de 63 345,00 (șaizeci și trei mii trei sute patruzeci și cinci) lei.

S-a încasat de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul lui Vasiliev Nicolae suma de 2 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat de la S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" în beneficiul statului cheltuielile de judecată, care constau din taxa de stat de plata căreia reclamantul a fost scutit de drept la depunerea cererii de chemare în judecată, în mărime de 9.198,64 (nouă mii una sută nouăzeci și opt,64) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" nu a individualizat acțiunile sau inacțiunile imputabile reclamantului prin prisma atribuțiilor lui de serviciu conform fișei de post cu indicarea punctelor concrete din această fișă care au fost încălcate de către acesta. Nu a indicat care este responsabilitatea individuală a reclamantului și prin care circumstanțe (acțiuni sau inacțiuni) concrete se confirmă iresponsabilitatea lui Vasiliev Nicolae.

Instanța a reținut că, potrivit fișei de post reclamantului, în atribuțiile sale în genere nu intră "organizarea și înaintarea actelor pentru licitație în vederea selectării asiguratorului". S.A. "Rețelele Electrice de Distribuție Nord" nu a emis vreun ordin prin care reclamantul ar fi fost împuternicit a de a efectua aceste acțiuni. Prin urmare, acțiunile respective nu țineau de competența reclamantului ca șef adjunct al Serviciului mecanizare și transport.

De asemenea, instanța a conchis că, Vasiliev Nicolae a fost sancționat cu sanctiunea disciplinară sub formă de concediere pentru fapta care a fost reținută în responsabilitatea altui salariat, care fusese deja sancționat pentru acest fapt.

Potrivit fișei de post și legislației pertinente, reclamantul nu este responsabil de faptul că, ”S.A. ”RED-Nord” a efectuat achitări nejustificate în folosul Companiei de Asigurări ”GALAS” S.A. în sumă de 43 193,98 lei”, în conformitate cu prevederile art. 19 din Legea contabilității, nu lui îi aparținea competența de a efectua transferurile bănești de către întreprindere și, implicit, de a verifica temeinicia (justificarea) efectuării acestor plăți. Totodată.

Totodată, instanța a constatat că S.A.”RED-Nord” nu i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 43 193,98 lei, deoarece Compania de Asigurări ”GALAS” S.A. a restituit S.A. ”RED-Nord” această sumă, care a fost transferată nejustificat de serviciul contabil al S.A. ”RED-Nord”, fapt confirmat în ședința de judecată de reprezentantul pârâtului.

Astfel, instanța de fond a constatat că urmare a anulării ordinelor de mustrare și concediere S.A.”RED-Nord” trebuie să achite reclamantului despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, ceea ce constituie suma de 239.943,13 (două sute treizeci și nouă mii nouă sute patruzeci și trei,13) lei (11 517,27 lei + 211 150 lei + 17 275,86 lei = 239 943,13 lei). De asemenea, și prejudiciu moral prevăzut de art.90 din Codul muncii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 8 iulie 2019, S.A. ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 26 iunie 2019 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2019 a fost respins apelul declarat de S.A. ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord” și menținută hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 26 iunie 2019.

La 19 martie 2020, S.A. ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2019 și a hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 26 iunie 2019, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare.

Examinând cauza instanțele nu și-au motivat soluția de admitere a acțiunii. Concluziile expuse sunt contradictorii dat fiind faptul că, instanța eronat a aplicat și interpretat legea și nu a pătruns în esența litigiului. Astfel, la emiterea hotărârii instanța de judecată a încălcat prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă.

La caz, prevederile art. 90 din Codul muncii nu sunt aplicabile.

Prin soluția emisă instanța de apel a adus o atingere dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În opinai recurentului nici prima instanță nu și-a motivat hotărârea prin faptul că nu a dat o apreciere probelor prezentate de S.A. „RED-Nord”, și nici instanța de apel nu a îndeplinit obligațiile impuse de art. 373 alin.(2) din Codul de procedură civilă.

S.A. „RED-Nord” în acest proces i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece nu a fost auzită de nici o instanță de judecată și probele și dreptul material și procedural, pe care instanța urma să le pună în baza deciziei sale, au fost ignorate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează

că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 17 decembrie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a indicat că cu decizia motivată a instanței de apel a recepționat-o la 21 ianuarie 2020.

Cererea de recurs a fost declarată la 19 martie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 4 mai 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 8 mai 2020 (f. d.34-35 Vol. II).

Prin referința din 01 iunie 2020, intimatul a pledat pentru respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni ”Rețelele Electrice de Distribuție Nord”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru